GS 1531

8. Bed så med förkroßadt mod, Herren om förskoning, Och det dyra Jesu blod, Bruka till försoning; Tro derpå, Lit derpå, Att han dig gör wärdig, Helgad och rättfärdig.

9. Se'n ock ombeslita dig, Med din Jesu nåder, Att du gamla syndsens stig Aldrig mera träder; Utan wis, Gud till pris, Daglig bättrings tukter, Trons och kärleks frukter.

Tre aldeles nya
Wisor;

De twenne Första

Rörande mordet wid Härnesand i Ydre Härad, som skedde i Februarii Månad 1824, då Mannen 12 dagar efter Wigseln fördränkte sin Hustru uti Sjön Sommen.

Den Första:
Förskräckligt är det jag förkunnar, 2c.

Den Andra:
Ack Himmel! min Fader och Moder! 2c.

Båda kunna sjungas som: En afton på klippiga stranden 2c.

Den Tredje:
Bättra dig du Syndare, 2c.

Sjunges som: Sion klagar med stor smärta 2c.

Nyköping, tryckte hos P. E. Winge, 1825.

1.

Förskräckligt är det jag förkunnar, Ty
fasan och sorgen miſsunnar Mig sjunga
om glädje ett ord; :,: Det onda har fått
öfwerhanden, Som wattnet i sjön öfwer
sanden, Hwad fasa och brott på wår
jord! :,:

2. En Yngling har sökt sig en Maka,
Men färdig det onda bewaka, Tillredde
han snart hennes död, :,: Han steg med
sin Hustru i Båten, Hon wißte ej utaf
försåten, Att henne till döden han böd. :,:

3. Han ensammen kommer till stran-
den Och då woro wittnen wid handen,
Hwarföre han då undanwek, :,: Och
gömde sig blott några dagar, Ty sam-
wetet honom anklagar Och ångrande
ruende skrek. :,:

4. Då genast anmälte han brottet,
Och fångslader fördes åt Slottet Af-
waktande der nu sin dom, :,: Förtwif-
lan hos honom förökes Emedan nu Li-
ket uppsökes; Död! kommer du? hwäser
Hans gom. :,:

5. De woro blott wigde Tolf dagar
Då ondskan stört kärlekens lagar, Att
mordet således kund ske :,: Exempel på
Jorden ej finnes Den wißt sådant brott
icke minnes! Hon wittnar — hon ro-
par we! we! :,:

6. Se ock huru böljorna förja, Af
blygd de hwarandra förfölja, Tro sig
uti mordet ha del, :,: Ty de måste Li-
ket undgömma De således hwarandra
fördömma, Och tillräkna sjelfwa sig
fel. :,:

7. Sol'n, månan och stjernorna alla
Till hämd elementren påkalla, Att wer-
den må störtas omkull: :,: Hemskt tyst-
nar den höga naturen Af rysning de
grymmaste djuren, Skråna wildt hela
rymden full. :,:

Den Andra.

1.

Ack Himmel! min Fader och Moder!
Min Swärfar och äfwen Swärmoder!
Som alltid har welat mig wäl; :,: Ni
tröften er och mig ej förjen, Ty Christus
han är mig en borgen! Han Brudgum-
men är för min Själ. :,:

2. Kärleken mig hafwer bedragit Och
Lifwet mig äfwen betagit, Att jag blef
den trolöses rof. :,: Hwi föll dig så
ondt uti hågen Att du mig åt höljan
och wågen Gaf, utan att ha något
fog? :,:

3. Jag saknar den inwigda jorden
Och äfwen tre stoftar och orden En

Christen till Jordfästning får. :,: Må någon wälgörande bölja Till stranden mitt lik lägligt följa, På det du dommen snart får. :,:

4. I Himmelen sök dig försoning, Att wi kund' erhålla en boning, Jag der ej förbrår dig ditt brott. :,: Låt dig ej för döden förskräcka, Guds Son skall en gång oß uppwäcka Och dömma — må nåd då du fått. :,:

Den Tredje:

1.

Bättra dig du Syndare, Då du ån' kan synda, Till din Gud med ruelse, Och sann tro dig skynda, Tänk dock wäl Arma själ, Med din synda-wana, Hwar du sist will stanna.

2. Skjut din bättring ingalund, Ut på längd och tiden, Wet du wäl att nådens stund, Snarlig är förliden; Satan ler När han ser, Du din bättring drager Ut på morgondager.

3. Denna stund åtlyd Guds bud, Den du sjelf kan råda, Morgondagen står till Gud, Om du den får skåda; Kan du dock Innan ock, Aftonen infaller, Ligga död och kaller.

4. Som du dör, Gud nåde dig, Får du lön i händer, När du så framhärdelig, Lefwat commänder; We! o we! Syndare, Du i synden snöder Dör då dödsens döder.

5. Grymma diefvarna de då Syndasjälen taga, Synda-kroppen sen också Ned i kulon draga, Der få qwal Utan tal, Ewig rök och låga, Syndaren fritt plåga.

6. Nej, ack nej! nu ej försum', Syndare ditt bästa, Gif Guds Helga Anda rum Som hos dig will gästa, När hos dig Nådelig, Han nu täcks arbeta, Du ej wederstreta.

7. Har du syndat, synd' ej mer, Gack nu Gud till handa, Honom bed att han dig ger En bedröfwad anda: Sorg och låt, Qwid och gråt, Strida bättring gråter, Att dig Gud blir såter.